

ŠKOLNÍ REVUE

TEMATICKÉ DNY ANEB
RECESE

DĚNÍ VE ŠKOLE

ROZHOVOR S PANÍ
UČITELKOU
KLAŠKOVOU

VÝSLEDKY
FOTOSOUTĚŽE

POKRAČOVÁNÍ
FOTOKOMIKSU

HLÁŠKY UČITELŮ

KŘÍŽOVKY A VTIPY

15.5.2024

XVIII. ročník, č.3

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Den svatého Valentýna	1
Jarní lyžování v únoru	1
Den bez aktovek aneb No backpack day	3
Osmáci v Matičce Praze	5
Den v pyžamu či županu	6
Zápis do prvních tříd	8
Sedmá A v Jezírku	9
Soutěžili jsme ve znalostech i sportu	9
Jak udělat něco z ničeho	13

Rozhovory a anket

Rozhovor s paní učitelkou Klaškovou	14
Co frčí? Co je „in“?	16
Co nám chutná?	17
Holky versus kluci	19

Fotosoutěž

Nejhezčí fotka domácího mazlíčka	21
--	----

Recenze

Doporučujeme ke čtení	24
-----------------------------	----

Fotokomiks

V pátek třináctého (pokračování)	25
--	----

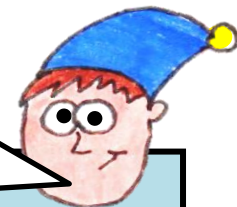
Literární koutek

V hlavní roli mimozemšťan	27
Povídka od Kristýny Dostálové	29

Výtvarný koutek

Jarní malování	31
----------------------	----

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Zábava

Hlášky našich učitelů	34
Křížovky	35
Najdi 10 rozdílů	36
Pár vtipů na závěr	37

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: skolastrelice.cz

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

K.M.Cechová, 6.A, Š.Gallinová, 6.A, N.D.Žiška, 6.A,
M.Hurych, 6.B, N.Zemanová, 6.B, B.Zoubek, 6.B,
K.Chalupská, 7.A, S.Slováková, 7.A, N.Tomšů, 7.B,
T.Magnusková, 7.B, A.Kutlvašrová, 9.A,
K.Zahradníková, 9.A, E.Šimáková, 9.B,
A.Mlčkovská, 9.B, K.Zemanová, 9.B,

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obálka: Karolína Zemanová. 9.B

**JARNÍ AKCE, KTERÉ NAŠE REDAKCE ORGANIZOVALA, ABY DO ŠKOLY DOSTALA TROCHU RECESE A LEGRACE.
VÍCE ČTĚTE V RUBRICE BYLO NEBYLO.**

ŠKOLNÍ REVUE VYHLAŠUJE

No backpack day

21. 3. 2024

MÁME PRO TEBE VÝZVU:
VEZMI SI VĚCI DO ŠKOLY JINAK NEŽ OBVYKLE!

ZKUS MÍSTO AKTOVKY POUŽÍT NAPŘÍKLAD OBAL NA HUDEBNÍ NÁSTROJ, HELMU NA KOLO NEBO NĚCO Z TÁTOVY GARÁŽE. FANTAZIJ SE MEZE NEKLADUJÍ TAK CO, JDEŠ DO TOHO S NÁMI? VYUŽIJ SVOU KREATIVITU A UKAŽ, JAKÝ BLÁZNIVÝ NÁPAD MÁŠ.

Den v pyžamu či v županu

19.dubna 2024

Nechce se vám ráno z pyžama?

Přijďte v něm do školy!!!

Den s plyšákem

Prineste si své plyšáky do školy a užijte si společný den! Těšíme se na vás všechny.

My soft toy

Den s plyšákem proběhne v pátek 3. května v naší škole.

DEN SVATÉHO VALENTÝNA

Svátek svatého Valentýna, jenž je oblíbený nejen mezi zamilovanými, ale i mezi kamarády nebo členy rodiny, se stejně jako loni slavil i na naší škole.

Už několik dní před Valentýnem měli žáci možnost vřazovat do schránky napsaná valentýnská přáníčka s cílem projevit dosud utajené city, poděkovat za přátelství, nebo „jen tak“ napsat pár hezkých slov.

Milého úkolu rozdávat valentýnky se ujalo pár žáků z devátých tříd a ve středu 14. února v páté hodině měli všichni adresáti už přáníčka u sebe.

Myslím, že každému udělá radost pěkný vzkaz od druhého, a já doufám, že všichni tento den prožili v dobré náladě. Valentýn je pro mě osobně den, kdy si připomínám, co pro mě znamenají ostatní, jak je pro mě důležitá rodina, kamarádi a lidé, kteří v mém životě hrají důležitou roli.

Tento den má být nejen ve znamení růžové barvy, ale i úsměvů, radosti a lásky, jež jsou to nejcennější, co můžeme mít, a tak si přeji, aby se tento zvyk udržel u nás ve škole i v dalších letech.

VALENTÝNSKÉ RŮŽE

Na Valentýna si pár žaček místo obyčejných valentýnek, dávalo růže. Ale ne jen tak ledajaké – krásně rudé či elegantně bílé. I já jsem jednu dostala a velmi mě to potěšilo. Byla to krásná pozornost a doufám, že se tento zvyk udrží a stane se z toho taková menší valentýnská tradice.

Kristina Marie Cechová, 6.A,
foto: Vlasta Sokolová

JARNÍ LYŽOVÁNÍ V ÚNORU

V neděli 18. února 2024 se sedmáci, někteří osmáci a šestáci vypravili na lyžařský výcvikový kurz do Jeseníků. Doprovázeli nás paní učitelé Ondrášek, Veselý a paní učitelky Tejkalová, Pírková a Buryšková.

Vyrazili jsme hned zrána a do Karlova pod Pradědem jsme dojeli kolem 11. hodiny. Odpoledne jsme si vzali lyže a šli jsme na sjezdovky.

Ti, kteří uměli stát na lyžích, vyšlapali pěšky na kopec, aby učitelé zjistili, jak na tom kdo s lyžováním je. Poté nás rozdělili do čtyř skupin – na začátečníky, trojku, dvojku a jedničku. V jedničce byli ti nejlepší.

BYLO NEBYLO

Před lyžákem přišlo do hor teplé počasí, a tak byly obavy, jestli bude na čem lyžovat. Naštěstí na sjezdovkách sních udrželi, a tak jsme nakonec lyžovali každý den – většinou i ráno a odpoledne. Jednou jsme místo lyžování plavat a měli jsme soutěž akvabel.

Začátečníci jezdili jen na modré sjezdovce s nejmenší náročností na lyžařské dovednosti, ostatní skupiny jezdily na modré i červené. A nutno říct, že nakonec se naučili lyžovat všichni.

Večer jsme mívali společný program, například diskotéku, hraní scének i přednášku o první pomoci, a tak jsme dobře bavili i bez lyží na nohou.

Domů jsme odjeli v pátek 23. února spokojení, plní hezkých zážitků a s novými kamarády. Bylo to super.

Šárka Gallinová, 6.A, foto: Petr Ondrášek

NO BACKPACK DAY

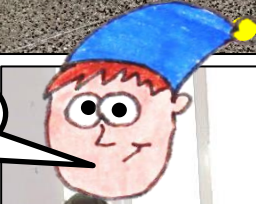
Ve čtvrtek 21. března 2024 uspořádala Školní revue den bez aktovek. Kdo chtěl, vzal si místo aktovky cokoli jiného. Ale muselo se mu do toho vlézt vše, co normálně nosíme do školy, to znamená učebnice, pouzdro, svačina, ... K vidění bylo mnoho originálních zavazadel. Od přepravek pro domácí mazlíčky až po gril nebo nákupní vozíky. Všichni jsme si den naplno užili a určitě se těšíme na další obdobnou akci.

BYLO NEBYLO

No s čím vším se dá
jít do školy...

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková, 9.A, foto: Aleš Kadlec

OSMÁCI V MATIČCE PRAZE

Ve čtvrtek 18. dubna 2024 se vypravili naši osmáci až do Matičky Prahy na dějepisnou exkurzi. Ústředním pojmem se stalo slovo NÁRODNÍ.

Už cestu tam jsme podnikli s NÁRODNÍM dopravcem České dráhy, neboť konkurenční dopravce RegioJet nám večer před odjezdem zrušil... jestli čekáte, že vlak, mýlíte se. Zrušil „jen“ vagón i s našimi místenkami.

V Praze už šlo všechno podle plánu. V NÁRODNÍM technickém muzeu jsme si prohlédli například letadlo Jana Kašpara, auto T. G. Masaryka nebo čočkostroj Otto Wichterleho.

Pak jsme nechali žactvo rozptýlit se po NÁRODNÍM muzeu v sálech plných exponátů z přírody i české historie.

Třetí národní institucí, kterou jsme navštívili, bylo NÁRODNÍ divadlo. Přišli jsme k němu samozřejmě po Národní třídě. Divadlo jsme prošli od základních kamenů až po terasu, ze které jsme se dívali na náš národní poklad – Pražský hrad

Cesta zpátky už proběhla bez problémů. Lze jen doufat, že se něco z absolvovaných zážitků usadí i v hlavách našich osmáků.

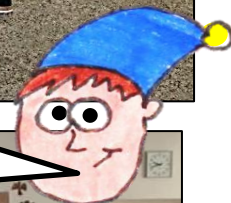
Aleš Kadlec (upraveno), foto: Aleš Kadlec

DEN V PYŽAMU ČI V ŽUPANU

V pátek 19. dubna 2024 upořádala Školní revue další akci pro celou školu – pyžamový den. Přijít v pyžamu nebo v županu mohl každý, kdo chtěl, jak žáci, tak i učitelé. Pojdte se podívat, jak nám to slušelo.

To jsou ale fešáci,
dokonce se přidaly i
paní učitelky!

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková, 9.A, foto: Aleš Kadlec

ZÁPIS DO PRVNÍHO ROČNÍKU

Ve středu 24. dubna 2024 se přišli k nám do školy představit budoucí prvňáčci.

Je to jeden z nezapomenutelných dnů v životě každé rodiny. Malému předškolákovi se v šesti letech blíží konec bezstarostného dětství a začátek školního vzdělávání.

První den ve škole se nesl v pohádkovém duchu. Prošli bránou s kouzelným zvonečkem, pak na ně čekalo několik úkolů, aby mohli klíčem odemknout tajemnou komnatu, a tak osvobodit princeznu. Zábavná stanoviště pro ně připravili jejich budoucí patroni – letošní osmáci.

Zatímco si školkáčci povídali s papouškem, určovali tvary a barvy a malovali postavičky, rodiče se věnovali úředním záležitostem.

První, hravý den už mají děti za sebou a v září se opět setkají se svými patrony, kteří jim pomohou zvládat školní začátky.

Aleš Kadlec (upraveno), foto: Aleš Kadlec

7.A V JEZÍRKU

Ve čtvrtek 25. dubna 2024 se naše 7.A zúčastnila programu „Stopy vody“ ve středisku environmentální výchovy Jezírko v Soběšicích.

Sraz jsme měli 7:35 na střelickém nádraží s paní učitelkou Benešovou a Zatloukalovou. Když jsme přijeli do Brna, kus jsme popojeli šalinou a pak jsme přestoupili do autobusu. Brzy jsme ale zjistili, že jedeme špatným autobusem, tak jsme zase vystoupili, chvíli počkali na jiný a ten nás odvezl, kam jsme chtěli.

První věcí, co jsme udělali, bylo, že jsme si sedli do kroužku a povídali si o vodě. Pak nám rozdali kartičky, na kterých bylo vždy něco kolem vody, a podle toho, co jsme měli, jsme vytvořili

skupinky. Do skupin nám dali mapy Evropy a označovali jsme na nich povodí.

Když jsme to udělali, šli jsme ven a vybrali si nějaké jídlo z jejich „jídelního lístku“. Naše skupina si vybrala hovězí steak. Víte, že než se vám dostane na talíř, spotřebují se 4 000 litrů vody?

Na to navázala další hra s kuličkami, čím bylo námi vybrané jídlo náročnější na spotřebu vody, tím víc úkolů jsme museli splnit.

Pak si nás rozdělili na dvě skupiny. V té, kde jsem byla já, nám povídali o tom, kolik litrů vody se spotřebuje na různé věci. Potom jsme šli ven a rozhodovali se ve dvojicích, co by bylo nejlepší lepší pro zadržování vody. Přitom jsme potkali kočku... Pak jsme vyplňovali křížovku.

Do Střelic jsme přijeli po čtrnácté hodině s novými vědomostmi a s náměty na zamyšlení o tom, jak se máme chovat k přírodě.

Karolína Chalupská, 7.A,

foto: Lenka Benešová, Monika Zatloukalová

SOUTĚŽÍME A VYHRÁVÁME

ŠKOLNÍ KOLO ANGLICKÉ KONVERZAČNÍ SOUTĚŽE

Soutěž začínala tím, že jsme před třídou mluvili na témata, která jsme si vylosovali. Celkem jich bylo šest – škola, město, části těla, oblečení, roční období a kalendářní měsíce a nakonec i sport.

Školní kolo absolvovali výherci třídních kol 19. ledna 2024 v kabinetě jazyků, kde nám paní učitelky zadaly téma, o kterém jsme mluvili, a pak nám k němu ještě dávaly doplňující otázky.

Vyhlášení výsledků soutěže se konalo v úterý 23. ledna a v kategorii I.A vyhrála Tereza Magnusková ze 7.B, a v kategorii II.A Kristián Volánek z 9.B. Ti dva pak reprezentovali naši školu v okresním kole v Brně.

Karolína Chalupská, 7.A, foto: Aleš Kadlec

OKRESNÍ KOLO ANGLICKÉ KONVERZAČNÍ SOUTĚŽE

Sraz jsme měli s paní učitelkou Klimentovou 20. února 2024 na autobusové zastávce ve Střelících, odkud jsme pak vyrazili autobusem do Modřic.

Přestože jsme vystoupili o jednu zastávku později, než jsme měli, a museli se pěšky vrátit, do školy jsme ale nakonec dorazili včas.

U recepce nám proplatili jízdenky a pak jsme už šli do horního patra, kde jsme čekali asi deset minut, a pak si nás všechny kromě učitelů pozvali do třídy, kde nám řekli, jak to celé bude probíhat, rozdělili nás do dvojic a jedné trojice (bylo nás 31).

Šla jsem s jedním klukem na řadu už jako třetí dvojice, ale zdálo se mi jako bychom čekali okolo hodiny. Porotci nám řekli, ať se představíme, potom jsme měli každý popsat vylosovaný obrázek a nakonec jsme si vylosovali papírek s tématem, o kterém jsme měli spolu mluvit.

Los nám přiděl „televizi“, což mi moc nesedlo, a tak jsem se neumístila moc dobře. Kristiánovi, se vedlo líp – umístil se ve starší kategorii v první desítce.

Tereza Magnusková, 7.B

ŠKOLNÍ KOLO ZEMĚPISNÉ OLYMPIÁDY

Ve středu 14. února 2024 nejen že byl Valentýn, ale došlo i k vyhlášení vítězů školních kol biologické, češtinářské, dějepisné a zeměpisné olympiády. A o té poslední vám chci dnes něco napsat.

Samotný test sám o sobě těžký nebyl, ale lehce nás rozptyloval pan učitel Beneš, který nám vlastně svým způsobem napovídal. Ale i tak tam byly úkoly, které nebyly zase tak lehké a udělala jsem je prostě špatně. Hlavně úlohu s kachnami.

Ale nakonec to nedopadlo pro mě až tak strašně, dokonce jsem skončila třetí. Celkově mě to bavilo a už se těším, až budu mít zase tu čest si to zopakovat.

Kristina Marie Cechová, 6.A

JAK SE DOSTAT DO KRAJSKÉHO KOLA ZEMĚPISNÉ OLYMPIÁDY?

Asi všichni víte, že naučit se na test je občas těžké, zvláště na češtinu. Ale ještě těžší je se dostat do okresního, nebo dokonce do krajského kola nějaké znalostní soutěže, no a to se právě stalo mně.

Někdy na začátku roku 2024 nám pan zástupce rozdál oboustranně potištěný papír, nejdříve naše třída nevěděla, co to je, ale pak jsme se dozvěděli, že to je dějepisná olympiáda. Ta byla celkem jednoduchá a dost z nás získalo hodně bodů.

Úspěšní řešitelé dál psali rozřazovací kolo, protože do okresního kola postupuje jen jeden z každé školy, a já jsem skončil první před Kryštofem Židkem z naší třídy a Kristinou Cechovou z 6.A.

Okresní kolo se konalo v Modřicích ve středu 21. února a výsledky došly za týden. Nečekaně jsem skončil na druhém místě – jistě díky tréninku na testech z minulých let. Po velké přípravě na testech z krajských kol jsem se 27. března zúčastnil krajského kola v Brně, kde jsem se umístil na 6. místě. Pan učitel Beneš z toho měl velkou radost a slíbil mi dort.

Martin Hurych, 6.B

JAK SE POSTUPUJE V DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDĚ

Jak? Nejdůležitější je umístit se dobře ve školním kole na stupních vítězů. Aby to vyšlo, je důležité se na to připravovat studiem odborných materiálů, jak to jen jde, ale zase se z toho učení úplně nezbláznit.

Jakmile se vám povede dobře se umístit ve školním kole, je zase důležitá další příprava. Ale hlavní je se nestresovat a říct si, že i kdybyste se v okresním kole umístili špatně, je už to, že jste se tam dostali, úspěch.

Okresní kolo se konalo v Tišnově 16. ledna 2024. Co bylo při psaní testu důležité? Opět se uklidnit, a když se vám i přesto zdá, že nic nevíte, postupovat od úkolů, které zvládáte hned, a nakonec si nechat zdánlivě nevyřešitelné (mimočodem to platí i u testů ve škole).

No a potom, když zjistíte, že jste nakonec většinu úkolů zvládli a umístili jste se na třetím místě a postupujete do krajského kola, přichází (už zase) doba příprav.

BYLO NEBYLO

V úterý 9. dubna 2024 se konalo krajské kolo, tentokrát blíž – v Brně. To probíhalo dobře, i když jsem byla samozřejmě trochu víc nervózní – přece jenom už je to krajské kolo... Při vyhlášení výsledků jsem se dost klepala, ale naštěstí jsem zvládla dojít až na pódium a převzít si diplom za osmé místo. Byla jsem šťastná, že jsem se umístila mezi prvními deseti, a už jsem si mohla od všeho toho učení oddechnout.

Nela Tomšů, 7.B

BIOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Biologická olympiáda je soutěž, která má v naší škole dlouhou tradici. Zúčastňují se jí zájemci z řad žáků šestých až devátých tříd. A nejinak tomu bylo letos. Téma letošního ročníku bylo „Jak se žije v lužním lese“.

Účastníky soutěže čekaly záludné otázky v testu, poznávání rostlin a živočichů a laboratorní práce. Školní kolo se uskutečnilo už v lednu. Mezi mladšími žáky zvítězila Zdeňka Bartoníčková. Ve starší kategorii osmých a devátých tříd zvítězil Vojtěch Fučík.

V okresním kole ve Zbýšově se naši žáci rozhodně neztratili. Ve starší kategorii mezi 35 biology z okresu Brno-venkov skončil Albert Berkovec na 7. místě a Kristýna Slovácová na 13. místě.

V mladší kategorii jsme byli ještě úspěšnější. Michaela Hletková byla čtrnáctá a Zdeňka Bartoníčková skončila na druhém místě. V květnu naši školu reprezentovala v krajském kole biologické olympiády, kde skončila desátá.

Všem žákům, kteří se biologické olympiády zúčastnili, děkujeme za odvahu, vítězům blahopřejeme

Lenka Benešová, foto: Aleš Kadlec

Foto: Aleš Kadlec

„OLYMPIJSKÝ“ OKRESNÍ PŘEBOR

Dne 15. března. 2024 se v Ivančicích uskutečnil okresní přebor v Odznaku všestrannosti olympijských vítězů.

Všichni soutěžící absolvovali sedm lehy, skákání přes švihadlo, trojskok a hod medicinbalem.

Naše družstvo obsadilo třetí místo a čtyři žáci postoupili do kraje, který se uskuteční v Brně v pondělí 13. května 2024.

Vladislav Kučera

NĚKDO ZASE UMÍ JINÉ VĚCI ANEB JAK UDĚLAT NĚCO Z NIČEHO

Jan Simon ze 7. A vyrobil unikátní dřevěnou loď z klacíků, vosku a látky. Lodi nechybí ani detaily, např. zvony, člun, zlaté sochy vepředu, kanony na palubě i v podpalubí... Loď má i kapitána. Pracoval na ní čtrnáct dní, neustále ji vylepšoval, než s ní byl spokojen. Všem učitelům se líbila, a tak jsme vám ji chtěli ukázat.

Adam Andrš, 7A, foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU KLAŠKOVOU

Tereza Klašková pracuje na naší škole jako asistentka pedagoga a v prvním pololetí i jako učitelka. Sama ještě studuje na pedagogické fakultě, ale už se v říjnu 2024 chopila učitelského zástupu za nemocnou paní učitelku Benešovou a učila za ni přírodopis a výchovu ke zdraví. Když se paní učitelka Benešová vrátila, ujala se Tereza role asistentky pedagoga. Mezi žáky je oblíbená, a tak se určitě rádi dozvíte o ní něco víc.

Kde jste se narodila a kam jste chodila na základní školu?

Narodila jsem se ve Znojmě a chodila jsem na ZŠ a MŠ Pražská ve Znojmě.

Jaké byly Vaše nejoblíbenější předměty?

Mými nejoblíbenějšími předměty byly tělocvik, výtvarná výchova, matematika a přírodopis s výchovou ke zdraví.

A které jste naopak ráda neměla?

Neměla jsem ráda fyziku, chemii a dějepis.

Jaký typ učitele nebo učitelky Vám nejvíce vyhovoval?

Vyhovoval mi přátelský a lidský přístup, kdy jsem věděla, že se na toho vyučujícího mohu kdykoliv obrátit a že dokáže vhodně a zajímavě předávat učivo.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Ve 2 letech jsem se chtěla stát hokejistou, poté jsem chtěla být učitelkou.

A co Vás na učitelském povolání vlastně lákalo?

Hlavní impuls mi dal pan učitel přírodopisu na základní škole, který měl zábavné hodiny a ukázal mi, že učit, a ještě k tomu přírodopis, je něco, co by mě bavilo.

Kde všude jste studovala?

Ve Znojmě na základní i střední škole, potom v Olomouci na vysoké škole. Jako střední školu jsem si zvolila pedagogické lyceum, potom v Olomouci pedagogickou fakultu.

Jak jste se ocitla v naší škole?

Poměrně náhodou. Zavolala mi známá, paní učitelka z této školy, zda bych na pár měsíců nemohla zaskočit ve výuce přírodopisu a výchovy ke zdraví za její dlouhodobě nepřítomnou kolegyni.

Jak Vám chutná ve školní jídelně? Které jídlo máte u nás nejraději?

Jsem náročný strávník. Na obědy moc nechodím a většinou si obědy odhlašuji. Když už jdu na oběd, ta mi oběd chutná. Oblíbené jídlo zatím ve zdejší školní jídelně nemám.

Co máte v plánu dál?

Prvně úspěšně „odstátnicovat“, pak učit žáky na 2. stupni základní školy, ideálně přírodopis a výchovu ke zdraví.

Máte nějaké zvíře?

Nemám.

Co děláte ve volném čase?

Ve volném čase se věnuji tanci.

Cestujete ráda? Kde se Vám nejvíce líbilo?

Cestuji ráda. Nejvíce se mi líbilo ve Švédsku a na Islandu.

Jaké země Vás lákají?

Je jich víc, například Itálie, Japonsko, Kanada, Bali.

Jakou hudbu máte nejradši?

Hip hop/rap, CZ/SK rap, 00' hity (R'n'B, hip hop, pop).

Kterou třídu máte nejradši?

Všem třídám dávám 10 z 10.

**Patří, nebo nepatří ananas na pizzu?
ROZHODNĚ NE!**

Telegraficky:

Oblíbené jídlo: *špagety carbonara.*

Oblíbená barva: *černá.*

Oblíbené zvíře: *pes.*

Oblíbené filmy: *Velký Gatsby, 10 důvodů, proč tě nenávidím.*

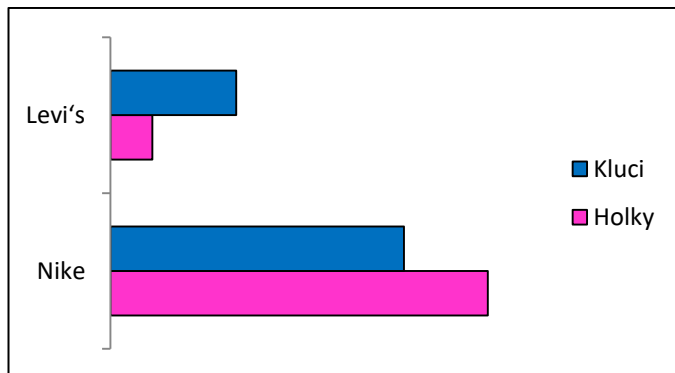
Oblíbené seriály: *Teorie Velkého třesku, Malý Sheldon, Kriminálka Miami, Odložené případy.*

Oblíbené obchodní značky: *Nike, Adidas.*

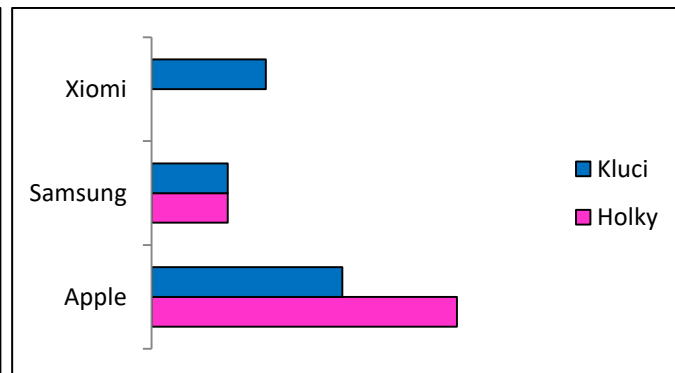
Benedikt Zoubek, 6.B, foto: Tereza Klašková

CO FRČÍ? CO JE IN?

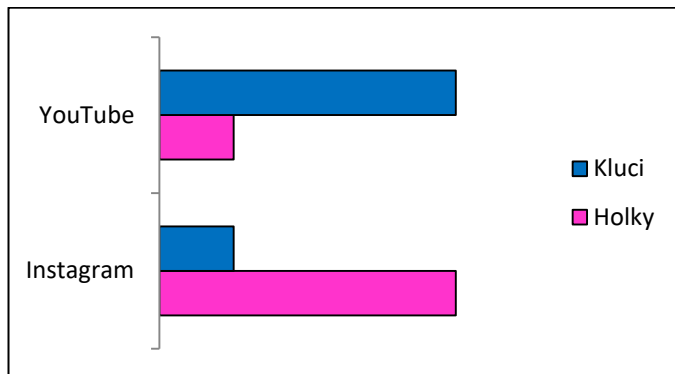
Značka oblečení:

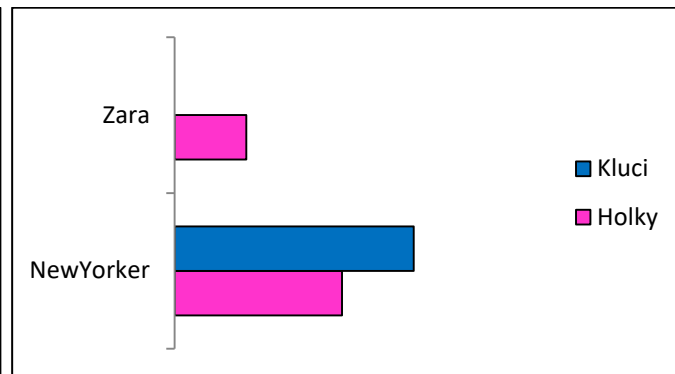
Značka telefonu:

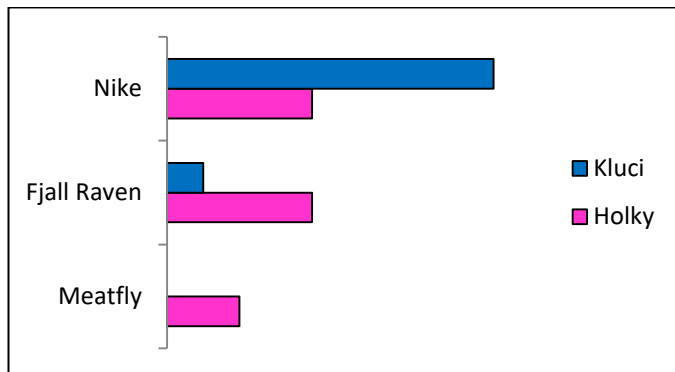
Sociální síť:

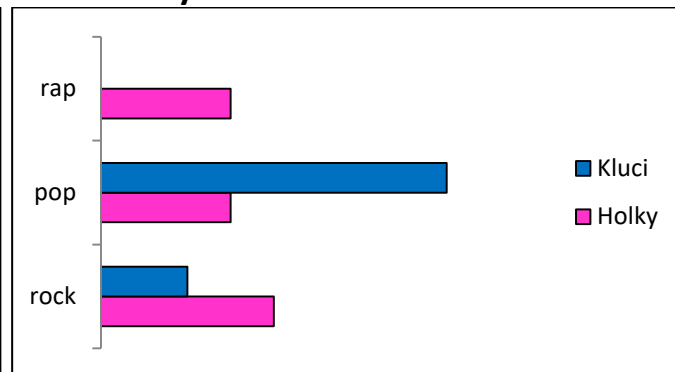
Obchod s oblečením:

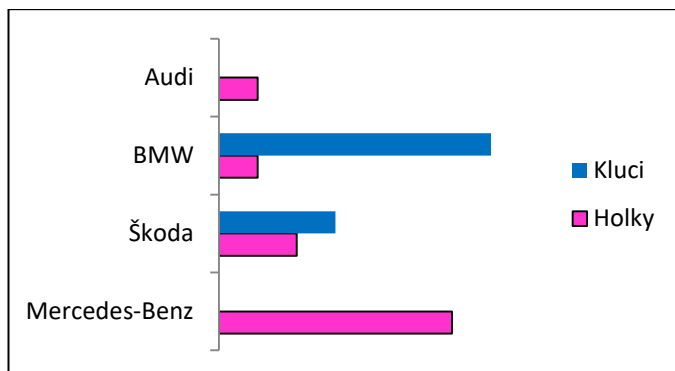
Značka batohů:

Hudební styl:

Značka auta:

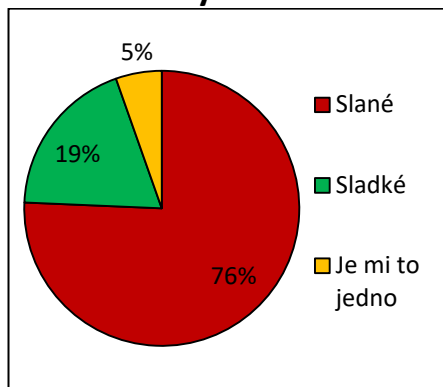

Kristina Marie Cechová 6.A, obr.: garáž.cz

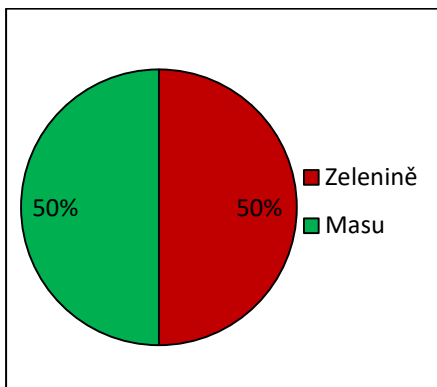
CO NÁM CHUTNÁ

Většina žáků naší školy chodí na obědy do školní jídelny. Někdy se kyblíky na zbytky plní až po vrch, jindy jsou poloprázdné a u výdejního okénka se tvoří fronta žáků, kteří chtějí přidat. Čím to je? Prozkoumali jsme jejich chutě v malé anketě.

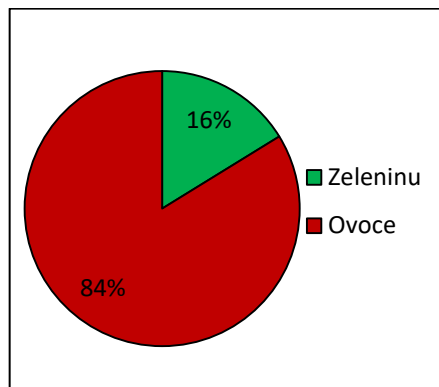
Máš raději slané, nebo sladké obědy?

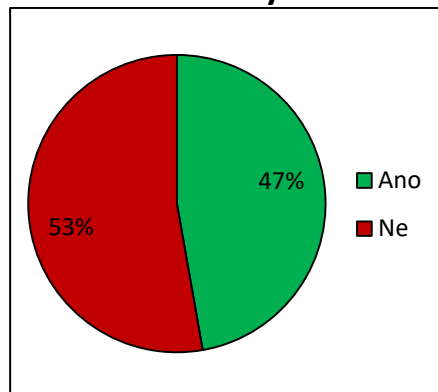
Jíš raději zeleninu, nebo maso?

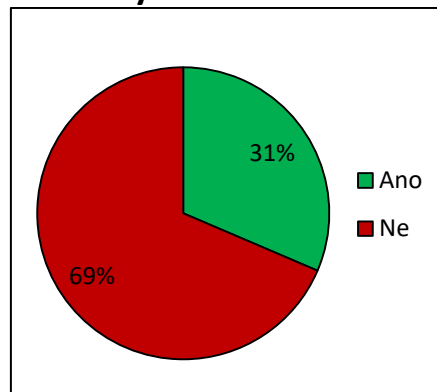
Máš raději zeleninu, nebo ovoce?

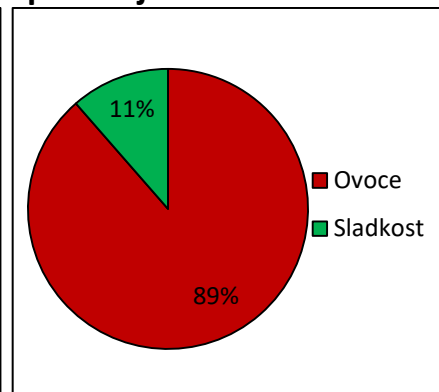
Máš rád luštěniny?

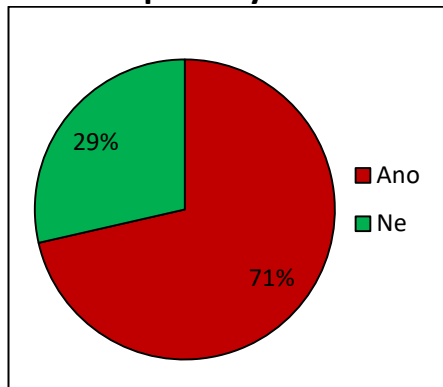
Jíš houby?

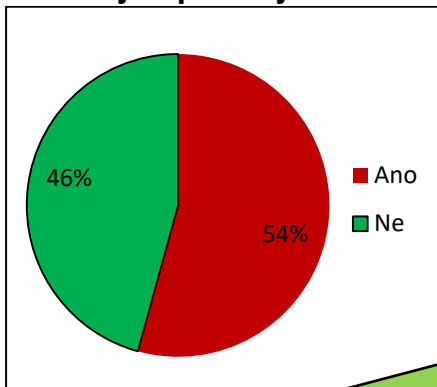
Dáš si radši ovoce, nebo spíše nějakou sladkost?

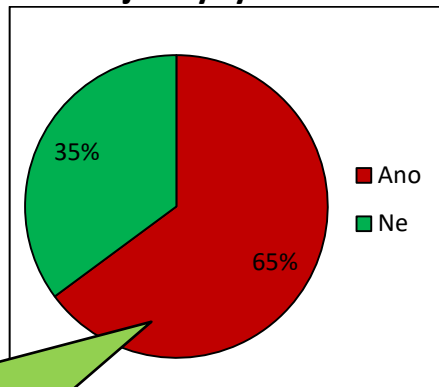
Máš rád polévky?

Chutnají ti pálivá jídla?

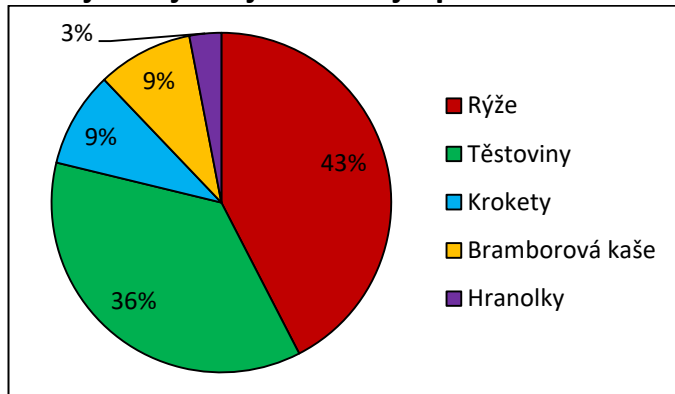
Chutnají ti ryby?

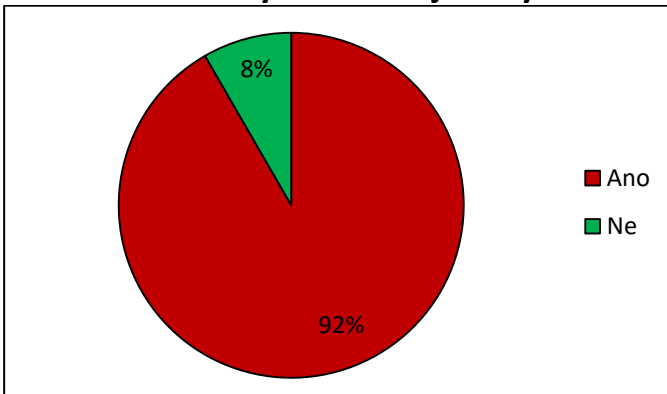
V oblíbě vedl mezi rybami losos před treskou a kaprem.

ROZHOVORY A ANKETY

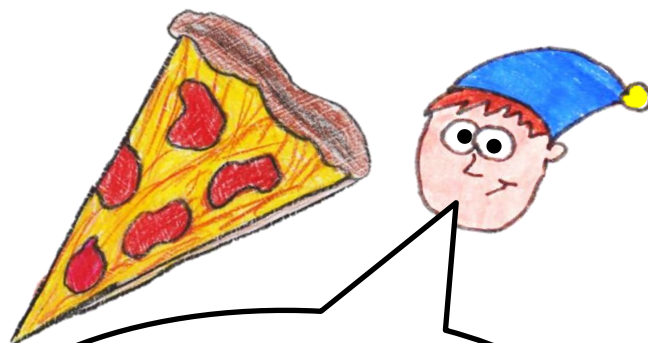
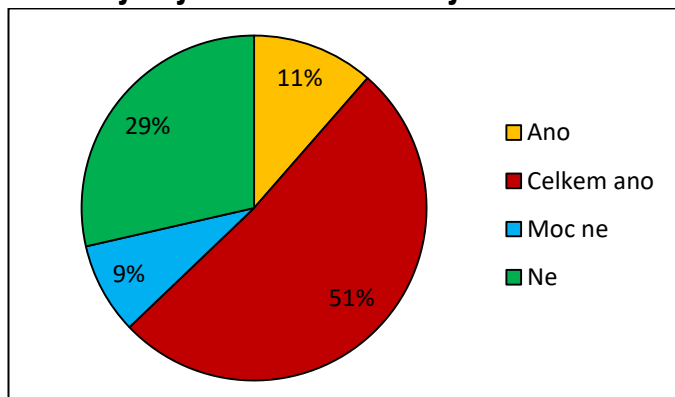
Jaká je tvoje nejoblíbenější příloha?

Chodíš na obědy do školní jídelny?

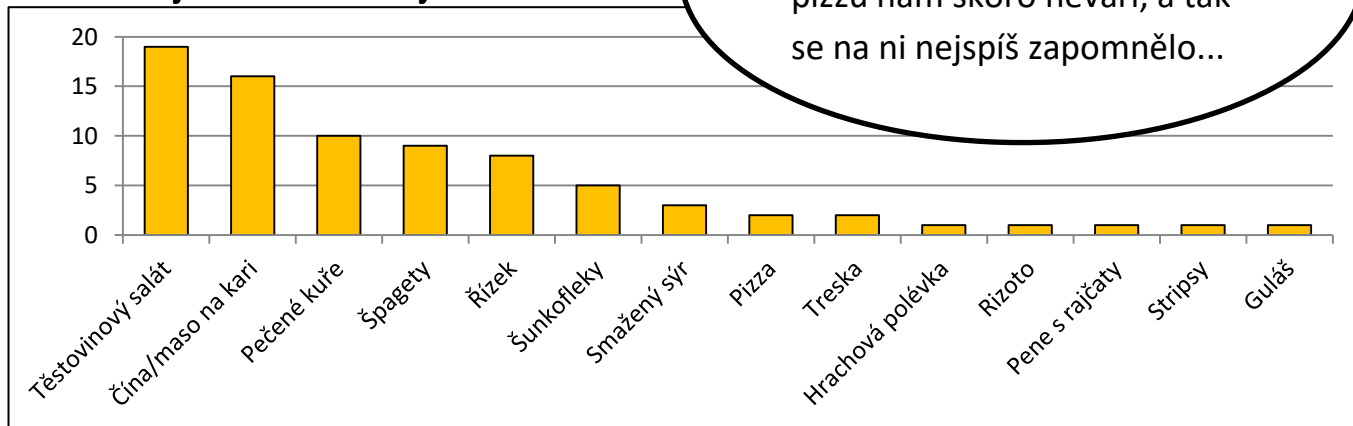

Chutnají ti jídla v naší školní jídelně?

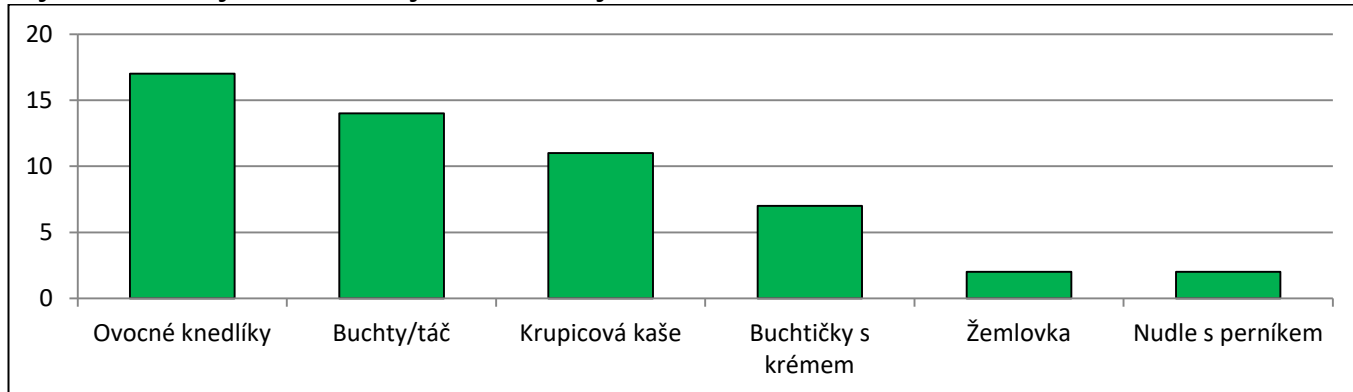

Překvapilo nás umístění pizzy, ale asi to bude tím, že pizzu nám skoro nevaří, a tak se na ni nejspíš zapomnělo...

Jaká slaná jídla máme v největší oblibě?

A jaká sladká jídla nám nejvíce chutnají?

NelaTomšů a Tereza Magnusková, 7.B, obr.: archiv

NÁZOR Z REDAKCE: JAKÁ JE NAŠE ŠKOLNÍ JÍDELNA?

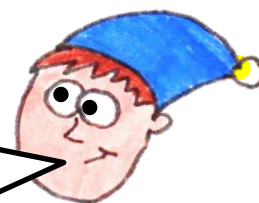
Jedno rčení říká: „Není člověk ten, aby se zvděčil lidem všem.“ A to platí i pro školní jídelnu.

Paní kuchařky se snaží vařit tak, aby nám chutnalo. Někdy se ale stane, že se jim jídlo až tak moc nepovede nebo připraví jídlo, které obecně děti nemají rády, například játra, a tak jsou kýble na zbytky plné. Co ale nechápu, je to, že někteří vyhazují celý oběd, aniž by ho ochutnali. Přece když je v jídelníčku něco, co nemám rád/ráda, tak si jednoduše oběd odhlásím a vezmu si silnější svačinu. A pokud mi nejede jen něco z toho, co mám na talíři, tak vyhodím jen to.

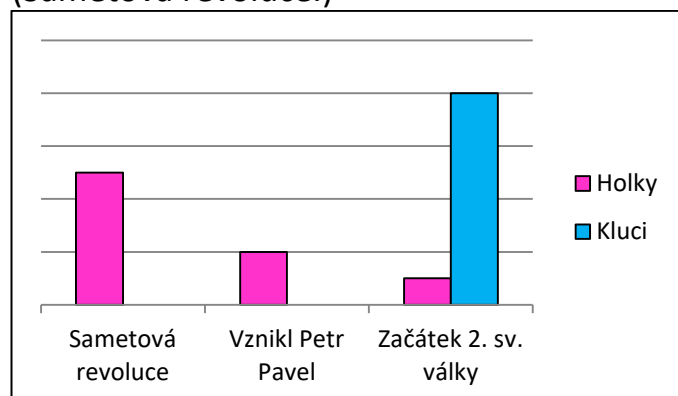
Ne, nemyslím si, že se u nás vaří špatně a to potvrzuje i naše anketa.

HOLKY VERSUS KLUCI

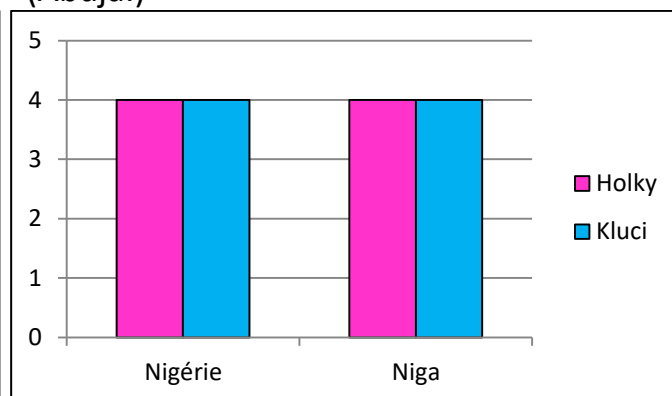
V letošním ročníku se nám tradiční soutěž mezi holkami a kluky poněkud zadrhla – redaktorky, které se jí ujaly, zklamaly a anketu nedotáhly do zdárného konce. Došlo k výměně, a tak můžeme znovu poměřit intelekt obou pohlaví.

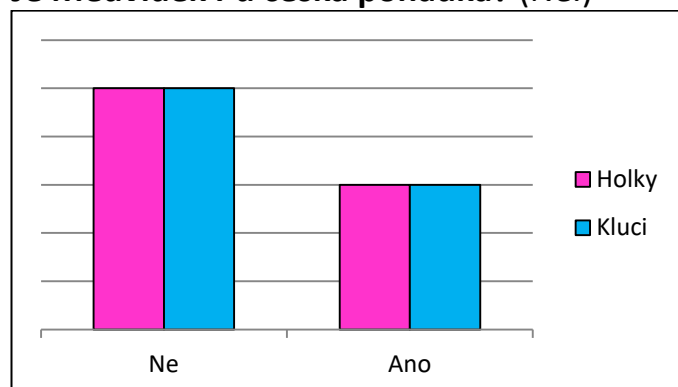
Co se stalo 17. listopadu 1939?
(Sametová revoluce.)

Jaké je hlavní město Nigérie?
(Abuja.)

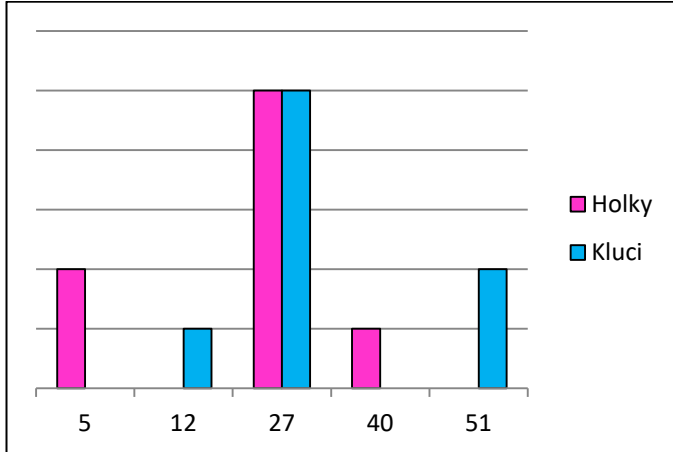

Je Medvídek Pú česká pohádka? (Ne.)

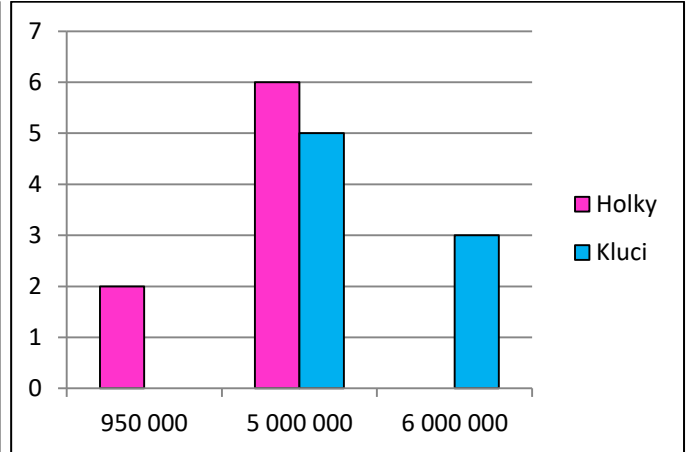

ROZHOVORY A ANKETY

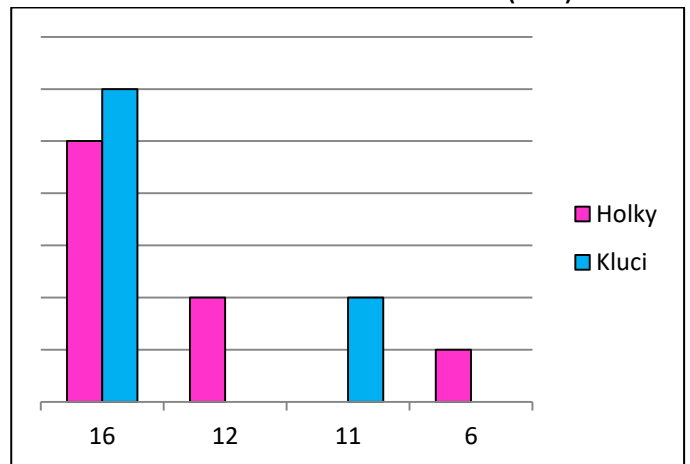
Kolik je států v Asii? (44.)

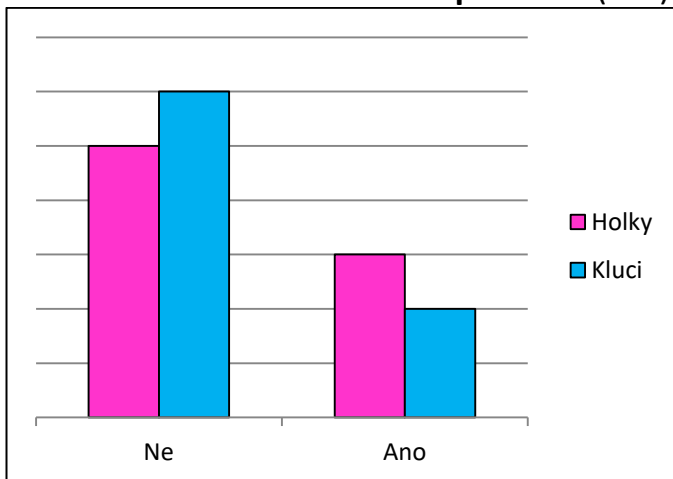
Kolik obyvatel má Mongolsko? (3,3 mil.)

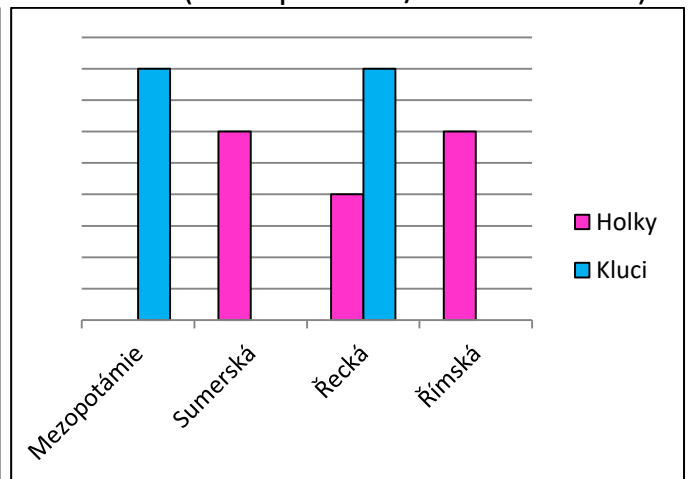
Kolik dětí měla Marie Terezie? (16.)

Je Panama větší než Česká republika? (Ne.)

Která civilizace je považována za nejstarší na světě? (Mezopotámie/sumerská říše.)

V letošním prvním kole byli úspěšnější kluci, vyhráli s přehledem 4:1, uvidíme, co přinese příští kolo... Holky, zasaňte se, ať letošní klání skončí aspoň remízou!

NEJHEZČÍ FOTKA DOMÁCÍHO MAZLÍČKA

Po 4. dubnu 2024 jsme ukončili příjem fotografií do soutěže o nejhezčí foto domácího mazlíčka. Fotografií se nám sešlo opravdu hodně a vybrat mezi nimi ty „nej“ nebylo opravdu jednoduché. Nakonec jsme se rozhodli, že vytvoříme 3 kategorie – Pejsci, Kočky a Ostatní zvířátka. Vítězové budou odměněni na konci školního roku.

OSTATNÍ ZVÍŘÁTKA

1.

ALICE BARTOŇOVÁ, 9.B.

2.

AUGUSTÝN HORNÍČEK, 4.B,
A EVELÍNA HORNÍČKOVÁ, 2.B.

3.

ANTONÍN STRAKA, 1.A.

NELA ŠAFRÁNKOVÁ, 1.A.

KOČIČKY

ELA PARGAČOVÁ,
2.B.

2.

JUSTÝNA BÍLÁ, 3.A.

3.

SEBASTIAN ŠTROP,
1.A

PEJSCI

1.

ROMAN RADIMSKÝ, 5.B,
A ADAM RADIMSKÝ, 1.B.

2.

DOMINIK ŽIŠKA, 6.A.

3.

KAROLÍNA
ZEMANOVÁ, 9.B.

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

CONNIE GLYNNOVÁ: ZÁPISKY Z ROSEWOODU – ZTRACENÁ PRICEZNA

Hodnocení:

Anotace: Lottie, Ellie, Jamie a někteří jejich přátelé z Rosewoodu tráví prázdniny v Japonsku, jelikož Leviatáni změnili Lottiininy závěrečné známky a jedině tam si je může opravit.

Zpočátku příjemné léto na okraji Tokia se ale změnilo v noční můru. Nejen že Jamie potká mistra Leviatánů, ale také se ukáže, že jeden ze studentů jménem Haru, je jejich členem. Jedinou útěchou je zjištění, že i zde existuje tajná skupina zvaná Bánší, která také bojuje proti Leviatánům. Tajemství, která spolu odhalí, změní jejich životy navždy...

Recenze: Třetí díl pětidílné série je plný napětí, dobrodružství a nečekaných zvratů. Je zde detailněji popsáno, co jednotlivé postavy trápí, jejich touhy, starosti i radosti. V závěru knihy vás čeká skandální odhalení. Kniha vás rychle vtáhne do děje a jen tak vás nepustí.

CONNIE GLYNNOVÁ ZÁPISKY Z ROSEWOODU – PRINCEZNA CELÝM SRDCEM

Anotace: Lottie, Ellie a Jamieho čeká třetí rok v Rosewoodu. Nic ale nebude stejné jako dříve. Všichni se stále vzpomínají z toho, že vůdce Leviatánů je někdo, kdo k nim má blízko. Když si myslí, že jsou konečně v bezpečí před Leviatány, přidá se k pedagogickému týmu nový asistent, kterého znají z Japonska. Lottie je jedna z mála, která ví, že nový asistent patří k Leviatánům, a protože jí vyhrožuje, snaží se všechny ochránit. Je to ale vůbec možné, když se jí její nejlepší kamarádka stále více vzdaluje?

Recenze: Čtvrtý díl Zápisků z Rosewoodu byl stejně napínavý, jako předchozí díly. Tato knížka má asi nejvíce zvratů a zápletek a některé jsou opravdu nečekané. Příběh je velmi čtivý a dobrodružný. Jelikož se o Japonsko docela zajímám, líbí se mi, že mi tahle kniha rozšířila obzory ohledně jak japonské kultury, tak i japonských slov.

Hodnocení: ★★★★★

Sofie Slováková 7. A, obr.: databazeknih.cz

PÁTEK TŘINÁCTÉHO

Kamarádi zjistili po příchodu do školy, že je prázdná, a že je tam dokonce někdo zavřel. Zkoušeli se dostat ven, ale všechna snaha byla marná, a tak museli přenocovat uvnitř.

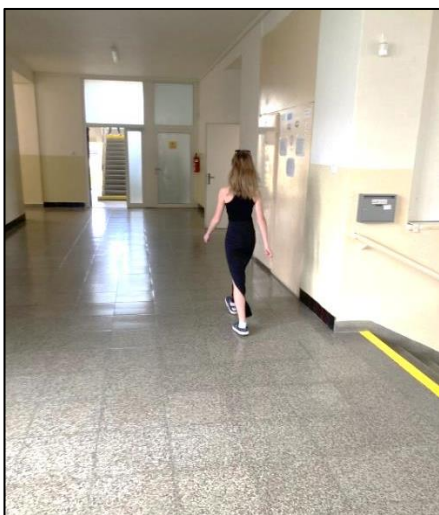
Druhý den ráno.

Kam jdeme?

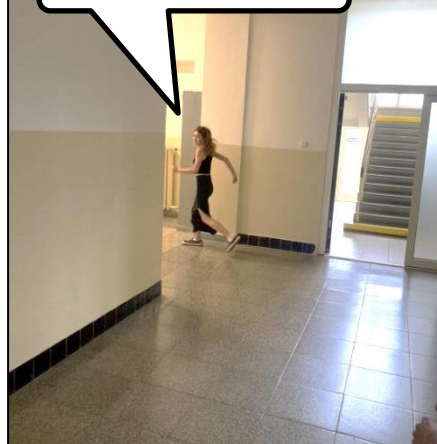
Tam!

Já bych šla tam!

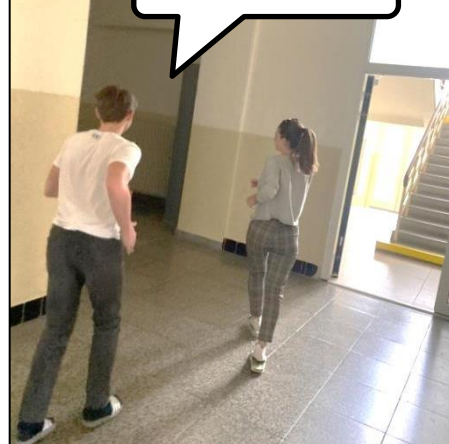
Kam běží??

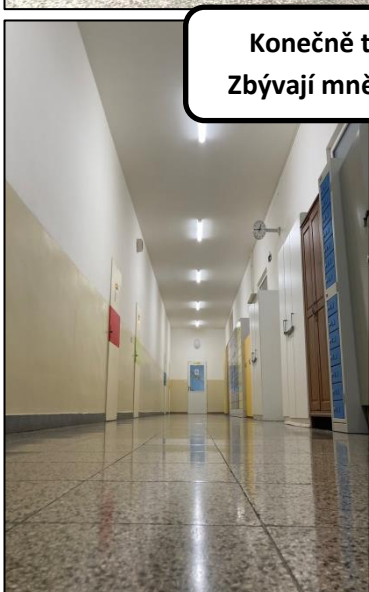
Jdu se podívat sem...

Nikde ji nevidím.

Konečně tě mám...
Zbývají mně ještě dva.

Nevím, ale mám o ní strach.

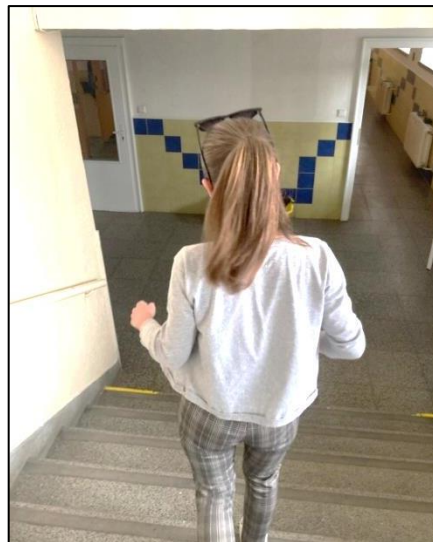
Kam asi mohla jít?

FOTOKOMIKS

Za půl hodiny se tady potkáme. Musíme ji najít.

Dobře... Tak zatím!

Položím tě vedle tvé kamarádky...

POMOC!!!

A mám tě!!!

Hmmm... už bych pomalu mohl jít zpátky.

Ach jo... zůstal jsem tu sám.

Ještě uvidím, co s vámi udělám!

Pokračování příště.

Vyrobila Company redaktors, 9.B.

Scénář a režie: Eliška Šimáková
Hlavní fotograf: Václav Švestka

Hráli: Eliška Šimáková, Anna Mlčkovská,
Jakub Holzer, Robert Židek

Grafické zpracování: Eliška Šimáková

V HLAVNÍ ROLI MIMOZEMŠŤAN

VESMÍRNÁ MŮRA

Stalo se to, když jsem byla na procházce v lese za domem. Poté co jsem došla do nejhlubšího místa v lese, uvědomila jsem si, že za chvíli bude tma, a tak jsem se otočila, že půjdu zpět.

Vtom jsem zamrzla na místě – za mnou stála nestvůra. Byla asi dva metry vysoká a taky hodně tlustá, vzhledem připomínala mūru. Na těle mělo to stvoření velmi krátkou srst bílé barvy a kolem krku pro změnu hodně dlouhou, zeleně zbarvenou srst nebo spíše hřívu.

Dívalo se to na mě velkýma černýma očima, které to mělo na něčem, co asi měla být hlava. Přestože jsem neviděla, kam se dívá, tak jsem ten jeho pohled cítila, ta věc se opravdu dívala na mě!

Na první pohled to nemělo žádná ústa, tedy aspoň jsem žádná neviděla, na hlavě se mu tyčila dvě dlouhá tykadla, přičemž jedno z nich bylo v půlce ukousnuté. Z tykadel vyrůstaly třásně stejně zelené barvy, jako byla ta hřívu.

Najednou se to ke mně začalo přibližovat a já viděla, že to chodí docela zvláštním způsobem. Ta věc totiž zvládala stát na zadních, ale když se to rozešlo, tak se to pohybovalo příkrčeně a padalo

to na všechny čtyři, tedy spíše na všech šest, mělo to totiž dvě nohy a čtyři ruce.

Ruce byly podobné lidským, na ramenu měl červeně zbarvené fleky ve tvaru bumerangu, na obou stranách dva pod sebou, stejné fleky měl i na kolenou. Místo prstů měl na ruce něco, co vypadlo spíše jako kusy kopyt nebo velké drápy.

Nohy fungovaly tak, že mohl měnit jejich vzhled z rovných, které byly více jako lidské, na zahnuté zvířecí.

Poslední částí těla byla velká křídla, zbarvená šedo-hnědě, a vzadu, když je rozevřel, měl bílou skvrnu ve tvaru lebky. Křídla byla také chlupatá a na pohled se zdála velmi jemná.

Když se ten tvor ke mně přibližoval, viděla jsem, jak začal světélkovat a vydávat takový zvláštní zvuk – znělo to jako předení. A spatřila jsem, jak to začalo otvírat ústa plná ostrých zubů. Najednou se z nebe ozval zvuk, který zněl jako velrybí volání, a ta věc se podívala nad sebe a odletěla.

Ještě dlouho jsem se z toho zážitku vzpamatovala.

Tereza Magnusková, 7.B

Obr.: ostrovnapadu.cz

PONOŽKY

Šla jsem si koupit nějaké nové ponožky od Zary. Vešla jsem do obchodu a šla směrem k regálu se spodním prádlem. Nedokázala jsem uvěřit svým očím, když jsem viděla, že všechny ponožky jsou fuč.

Zmateně jsem se podívala za sebe a spatřila jsem něco zvláštního. Něco, co jsem doposud nikdy neviděla.

Bylo to tak vysoké, že se to dotýkalo stropu a bylo to celé růžové. Hlavu to mělo menší než dlaně a jeho dlouhé blond vlasy sahaly až k zemi. Uši to nemělo žádné. V jedné ze šesti rukou to drželo kabelku značky Gucci... A abych nezapomněla – mělo to asi tak tisíc nohou!

Strašně jsem se lekla a vzala nohy na ramena. Pořád jsem se nedokázala vzpamatovat z toho, co jsem viděla na vlastní oči. Pak mi došlo, proč všechny ponožky byly vyprodané.

Rozálie Hašková, 7.B

MIMOZEMSKÝ PES

Jednoho teplého večera jsem se rozhodla projít po poli. Jak tak jdu, zahlédnu malinkou světle zelenou zářící věc. Přiblížím se k ní a najednou vidím oči a pusku.

Leknutím spadnu na zem. To, co jsem viděla, vypadalo jako pes, ale bylo to světle zelené, mělo to tři ocasy, čtyři nohy, čtyři uši a šest očí, a když vyplázl jazyk, tak místo jednoho měl dva spojené. Na zádech měl křídla.

Tenhle zvláštní zářivý tvor se ke mně začal přibližovat. Strachem jsem se nemohla ani pohnout.

Zvláštní tvor, nevím, pojmenujme ho třeba mimozemský pes, za mnou přišel a začal přátelsky vrtět svými třemi ocasy. Když jsem se na něj podívala, tak už nevypadal tak strašidelně, ale mile, přátelsky a nezdálo se, že by mi chtěl ublížit.

Tak jsem ho pohladila. Mimozemský pejsek jen šťastně zaštěkal, pak se rozběhl, vzlétl a byl pryč.

Zuzana Dobrovodská, 7.B

DIVNÝ ČLOVĚK

Byly prázdniny, 18. červenec, když jsem si pozdě večer řekl, že se půjdu ještě před spaním projít. Šel jsem po polní cestě, když jsem najednou zahlédl blikající světlo. Prvně jsem si myslel, že je to letadlo, ale ono se to přibližovalo velkou rychlostí. Přímo přede mnou to přistálo a vystoupil z toho velmi divný člověk.

Byl celkem malý, měl dlouhé nohy, malé tělo s vysokou hlavou s anténou a nahoře na ní oko. Bylo modré asi jako obloha. Celé tělo měl zelené s tmavšími skvrnami po celém povrchu.

Nejdříve vypadal zmateně, ale po chvíli se rozkoukal. Chodil kolem dokola létajícího talíře, ve kterém přiletěl. Když mě zahlédl, tak rychle skočil do talíře a odletěl.

Adam Koupil, 7.B, obr.: tichezpravy.cz

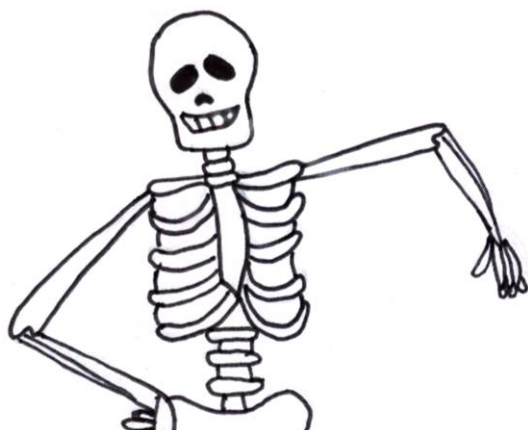
JEŠTĚ JEDNA POVÍDKA OD KRISTÝNY DOSTÁLOVÉ

HŘBITOVNÍ DUCH

Byl podzim. Začínalo zase hodně pršet a listů bylo na ulicích popadané po hromadách. Zima už zase dýchala na naše záda, jako by pomalu šeptala, že brzy přijde její čas. Vůbec jsem netušila, kolik věcí, děsivých a trapných zároveň se mi ten podzim stane, ale nechci předbíhat.

Takže ... nastávaly dušičky a já jsem stejně jako většina lidí, chtěla zajít na hřbitov. Nikdy jsem se hřbitovů nebála, byla to pro mě místo klidu a odpočinku. Nejbližší byl hřbitov v našem městečku. Proto mé kroky směřovaly právě tam. Netušila jsem, že to bude místo hororu.

Vkročila jsem za bránu hřbitova se svíčkami pod paží a hromadou věnců, až když se setmělo.

Nejprve mě překvapilo, že tam nebyla ani duše. U země se válela hustá mlha a světýlka svíček na hrobech vypouštěla matnou, zlatavou a rudou zář.

Z ničeho nic mi naběhla husí kůže. „Neboj se, ty hloupá,“ nakazovala jsem si. Postupovala jsem proto statečně dál, téměř až na konec hřbitova k hrobu svých vzdálených příbuzných.

Mramorový náhrobek se soškou andělíčka vypadal v tom světle podivně děsivě, až zlověstně.

„Nekoukej se na mě tak,“ vyčítala jsem mu, jako by za tu dusivou atmosféru mohl on. Zapálila jsem první svíčky a začala na hrob pratety Alžběty dávat ozdobné věnce. Vzduch jako by na okamžik ustrnul na místě a pak – pak jsem uslyšela strašlivý řev.

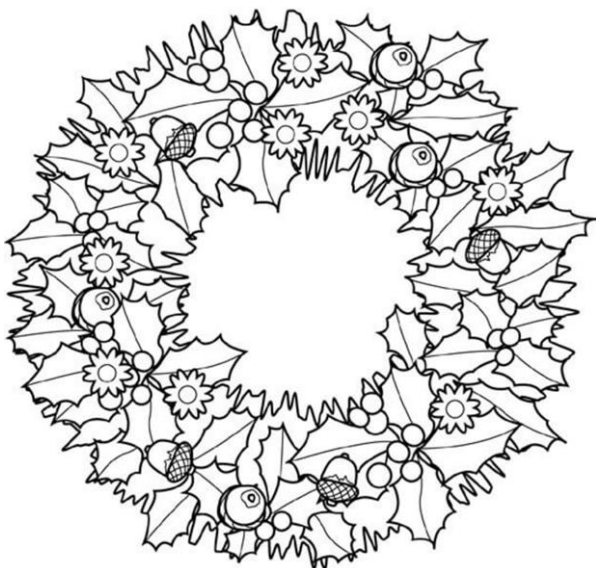
Zarazila jsem se v půlce pohybu a věnec mi vypadl z ruky. Vykulila jsem vyděšeně oči a začala se třást.

„Klídek, nějaké děti si z tebe střílí.“

A pak to teprve začalo. Křoví vedle hrobů se děsivě otřásl. Začala jsem couvat dozadu.

„Kdo je tam?“ Vykřikla jsem přidušeně.

Ozvaly se kroky. Srdce mi bušilo až v krku. Tiše jsem se třásla neschopná pohybu, když se z mlhy vynořila postava v černém.

„Pomoc!“ vypískla jsem a zakopla o ozdobný věnec, spadla jsem naznak dozadu, a tak se přiblížila ještě víc k zemi, jako bych si přála být neviditelná.

Na světle se pomalu začaly rýsovat obrysy tmavé, vysoké postavy v černém plášti s kapucí. V levé ruce-měla kosu.

„Né!“ zaječela jsem.

Postava se nade mnou sklonila, až jsem v červené záři pohřebních světýlek uviděla tam, kde lidé mají hlavu, lidskou lebku. Popadla jsem nezapálenou svíčku a mrštila jí po přišere. Trefila jsem smrtku do oka, ale ona se jen rozesmála. Docela přihlouplým, idiotským smíchem, ne děsivým a ledovým smíchem, který byste od přízraku očekávali, chápete.

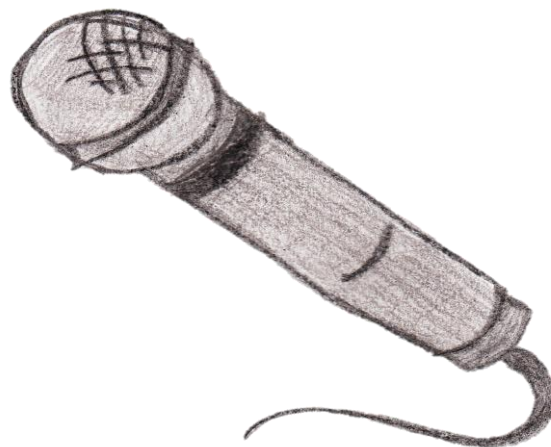
„Co, co-že?“ Nechápala jsem, ale když se v mlze objevilo jasné prudké světlo a asi další desítka lidí, pomalu mi to začalo docházet. Jedna z těch postav držela obrovskou černou lesklou věc, a mně konečně došlo, že je to kamera, a že jsem byla sprostě podvedena.

„Smrtka“, nebo spíš člověk v převleku smrtky, ustoupil, takže mi kameraman vrazil objektiv přímo do mrtvolně bledé tváře.

A k tomu ještě došel moderátor.

„Vítejte v našem speciálním pořadu *Napálili jsme vás!* Drahá slečno, stala jste se obětí našeho dušičkového speciálu, co nám k tomu můžete říct?“ oznámil mi žoviálním, rozchechtaným hlasem a s úsměvem, který oslepoval.

To, co následovalo, se pak stalo v záchvatu mého hněvu tak rychle, že jsem to nestačila vnímat...

Když jsem se o týden později dívala do vlastní bledé tváře v televizi, kde právě dávali pořad *Napálili jsme vás*, mohla jsem usoudit, co se asi stalo: místo mě se prosím na obrazovce objevila rozběsněná saň, poháněná nenávistí a ponížením, řekla pár nepěkných slov, které museli v televizi cenzurovat vysokým pípáním, popadla celou hrst svíček a mrskala je po nebohém moderátorovi, a aby to završila, narazila mu na hlavu pohřební věnec.

Zvláštní, od té doby už v televizi pořad *„Napálili jsme vás“* nedávají. Zajímalo by mě proč.

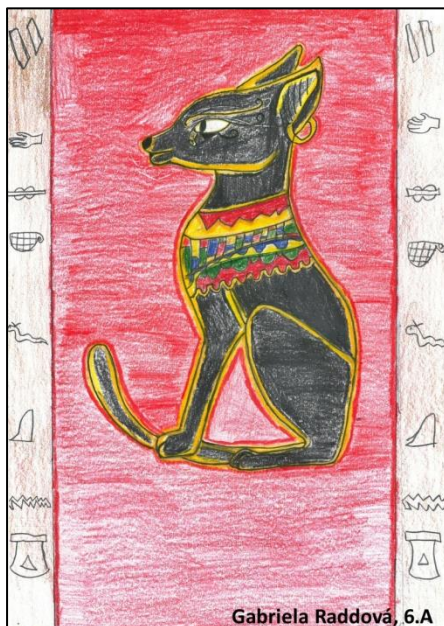
Kristýna Dostálová, bývalá žákyně a redaktorka, dnes začínající spisovatelka.

Obr.: archiv, mojeomalovánky.cz

JARNÍ MALOVÁNÍ

Veronika Misáková, 6.B

Gabriela Raddová, 6.A

Karolína Novotná, 6.A

Gabriela Raddová, 6.A

Martin Hurych, 6.B

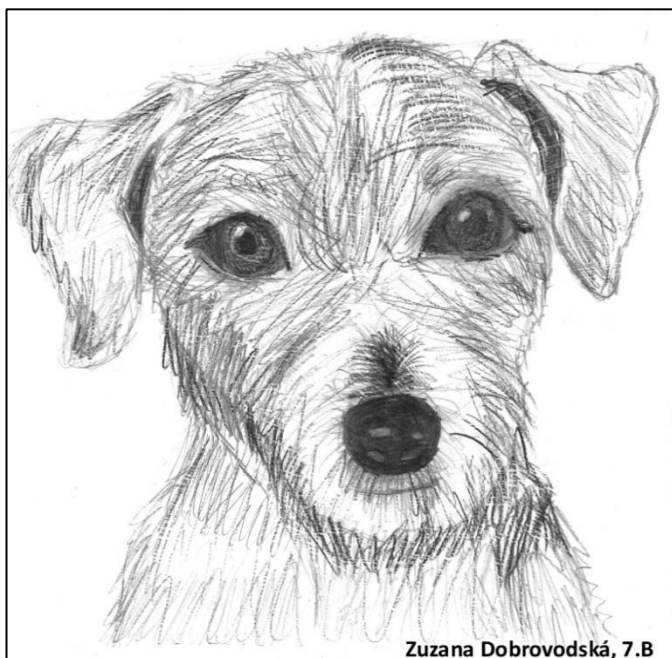
Lucie Misáková, 6.B

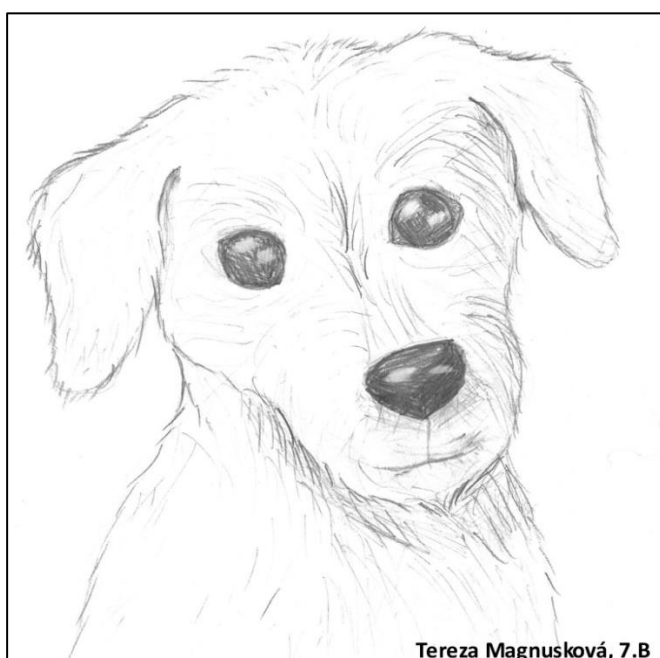
Adam Žubor, 7.B

Karolína Chalupská, 7.A

Zuzana Dobrovodská, 7.B

Tereza Magnusková, 7.B

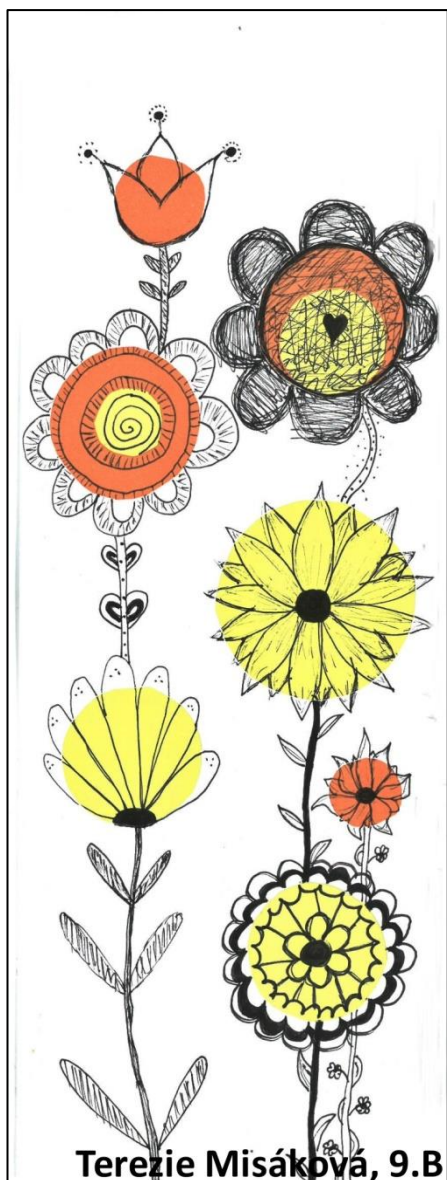
Adam Žubor, 7.B

Adéla Doležalová, 7.B

Tereza Magnusková, 7.B

Terezie Misáková, 9.B

Laura Dvořáková, 9.A

Alice Bartoňová, 9.B

Stela Bartoňová, 7.B

Zuzana Dobrovodská, 7.B

Simona Svobodová, 7.B

HLÁŠKY NAŠICH UČITELŮ

PAN UČITEL HOLEŠOVSKÝ

Postav se, když s tebou mluvím. --- Pomalé pohyby. --- Zrychli ty pohyby. --- Co mi k tomu řekneš? --- Asi přenos myšlenek. --- Hlavně nekrč rameny! --- Vrať se k nám! --
- Mám zavolat na psychiatrii? Myslím, že by ses tam vyjímal. --- Nejsem na to zvyklý. -
-- Věřím na telepatii.

PAN UČITEL KADLEC

Bože, koho jsi mi to sem poslal? --- Dacani! --- Mudloni! --- Upřímnou soustrast. ---
Posaďme se. --- Čtyři minus. --- Dobrou noc! --- Tak dáme nějakou písmečku.

PAN UČITEL ONDRÁŠEK

Takže, vážení... --- Dámy a pánové! --- Takže referát o velikosti A4 psaný vlastní rukou.
--- Začneme od hlavy. --- Tak začneme od znovu...

PANÍ UČITELKA HRADEČNÁ

Josef II. byl syn Marušky Terezie. --- Nespi a piš si! --- Máte to tu moc hezké. ---
Jakube, ty jsi jak brouk Pytlík. --- Nemám ve smlouvě vyřvat si hlasivky. --- Ty jsi ale
dáreček. --- Slečny! --- Kdo jí tvaroh, vidí za roh.

PANÍ UČITELKA SÁZAVSKÁ

Vidíte ty ramena? --- Chováte se děsivě. --- Jaká ruka to byla? --- Vypadni za ty dveře.

PAN UČITELE VESELÝ

Neruším tě? --- Běž se zchladit za dveře. --- Tak se běž projít ke koši!

PANÍ UČITELKA ZATLOUKALOVÁ

Děcka, mě to už s vámi nebaví. --- Může být tady ticho jak u Tonnyho? --- Je to přece
primitivní.

PANÍ UČITELKA SOKOLOVÁ

Kuk! --- Stručně a jasně! --- Já vás, hoši, rozsadím. --- Tak to ne! --- Jo... ne...

PANÍ UČITELKA DALECKÁ

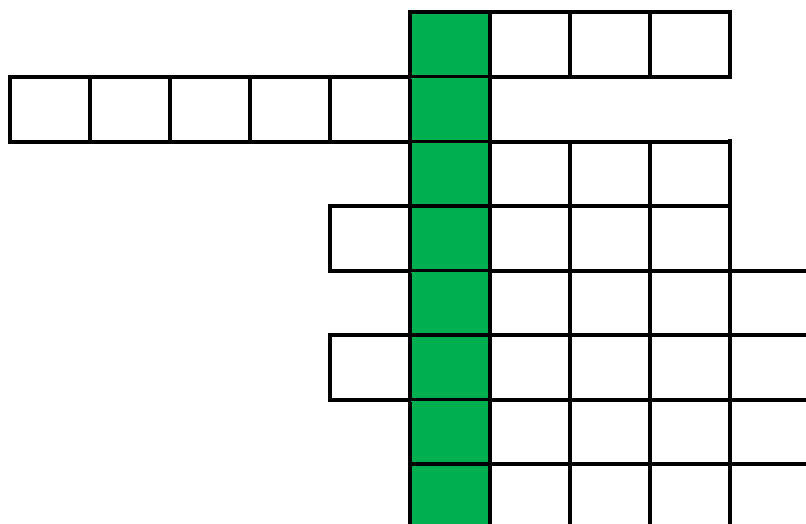
Milánci, já jsem vám povídala...

PAN UČITEL BENEŠ

Přeji dobrý a ještě lepší den!

KŘÍŽOVKY

Víte, proč se kartářka urazila? Špatně si to (tajenka)

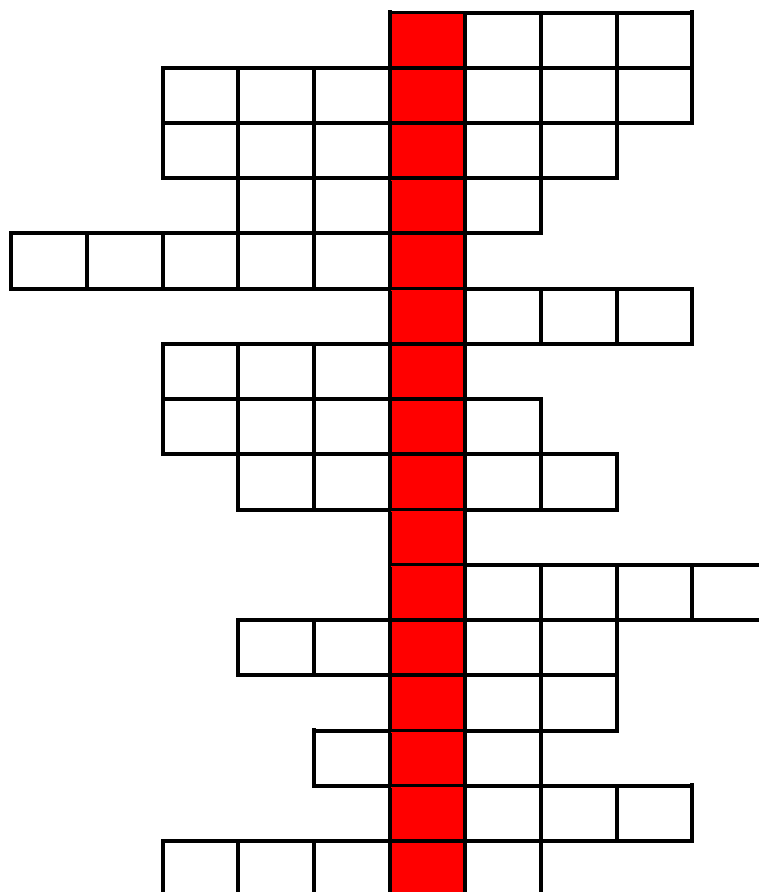

Dělá se to z vinné révy
Neděle anglicky
Zimní sportovní náradí
Barva nebe
Sedává se na tom
Mazané lesní zvíře
Baklažán
Obyvatel Saúdské Arábie

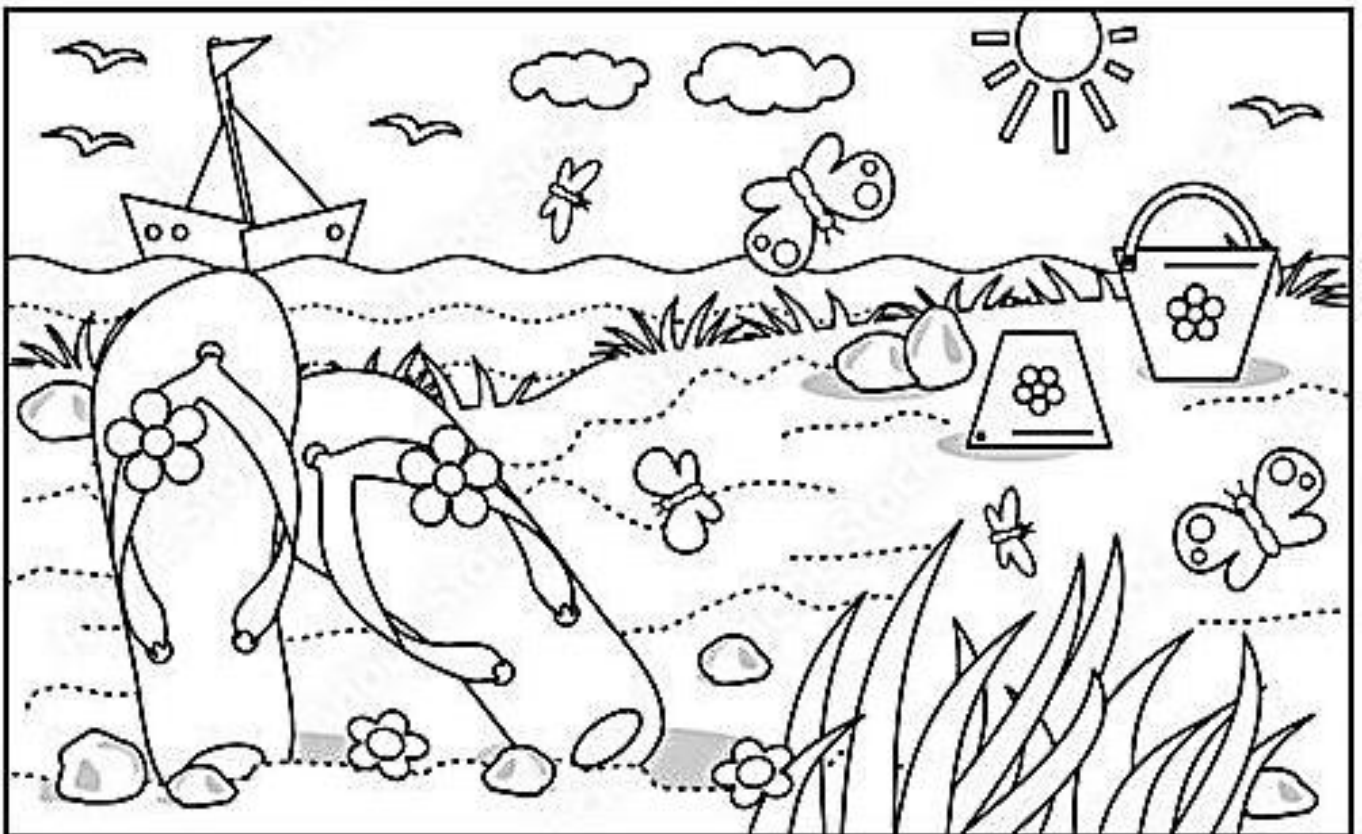
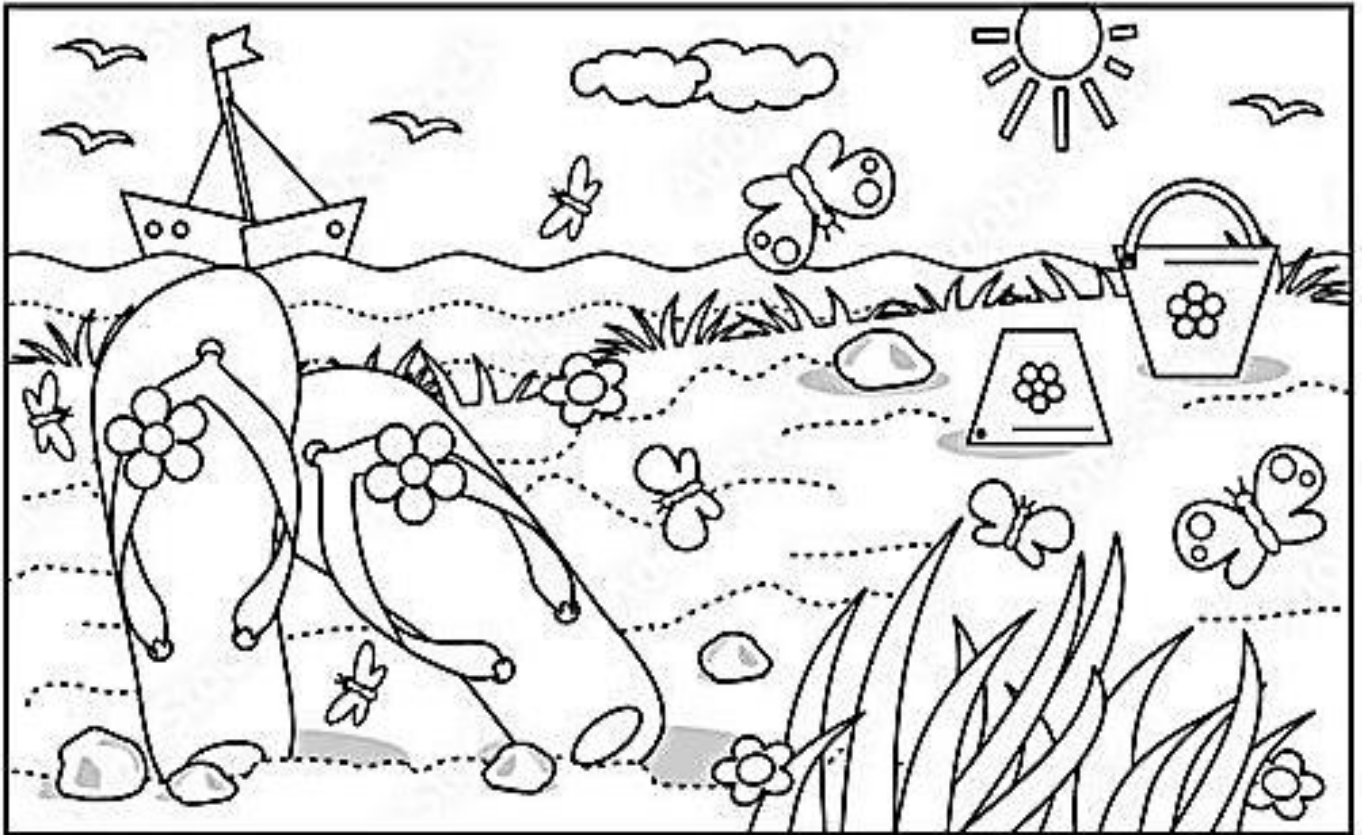
Venku je takové horko, že už nepoužívám opalovací krém, ale
..... (tajenka)

Maže se s tím tužka na papíře
Červená zelenina i koření
Odpad při řezání dřeva
Někteří na tom jezdí do školy
Plod jabloně
Nádoba na květiny
Kuchyňská nádoba (na těsto)
Od slepice máme
Strom s černo-bílým kmenem

Mládě kozy
Kolem dokola
Hlavní město Itálie
Nízká dřevina
Opak zábavy
Malý kůň

HLEDEJ 10 ROZDÍLŮ

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Pepíček se v noci probudí a ptá se tatínka:
„Tati, kolik je hodin?“
„Počkej,“ odpoví tatínek a začne hrát na bicí.
„Kdo, do prkýnka, hraje o půlnoci na bicí?“
 nadává soused.
„Tak je, Pepíčku, dvanáct hodin.“

V myší škole:
 Paní učitelka: *„Tak třeba ty, Pepíčku. Jak dlouho žije myš?“*
 Pepíček: *„Nevím, to záleží na kočce, paní učitelko.“*

„Letos Vánoce nebudou!“ říká maminka Pepíčkovi.
„A proč ne?“ zhroučí se Pepíček.
„Řekla jsem Ježíškovi, že jsi byl celý rok hodný, a umřel smíchy!“

Pan učitel zadává ve škole slohovou práci na téma: *„Co bych dělal, kdybych byl majitelem velké firmy.“*
 Všichni se pustí do práce, jen Pepíček nic.
 Učitel se ptá: *„Proč nic nepíšeš?“*
 Pepíček odpoví: *„Čekám na sekretářku!“*

„Pepíčku, to vysvědčení si opraviš nebo dostaneš výprask!“ vyhrožuje tatínek.
„Neopravím, tati. Padělání dokumentů se trestá.“

Babička vypráví vnukovi: *„Pepíčku, letos už budu mít 18. narozeniny.“*
„Jak to?“ diví se vnuk. *„A kdy máš vlastně narozeniny?“*
„29. února.“

Baví se dva bezdomovci: *„Hele, Karle, myslíš, že se ta finanční krize nějak dotkne i nás?“*
„No jasně!“ povídá Karel.
„A jak, prosím tě?“
„No, máš mezi kamarády nějaké bankéře, manažery nebo podnikatele?“
„To teda nemám.“
 Karel: *„Tak vidíš, a teď je brzy budeš mít ...“*

Pepíček povídá mamince:
„Mamí, mamí, já dostal z testu 90 % ze 100 %!“
 Maminka: *„Jsi si jistý? Dej mi to prosím... Jsi si jistý, že sis tam nepřipsal tu nulu?“*
„Ale ano, mamí!“
„Přísahaj na svůj mobil!“
„Přísahám, přísahám. Já si tam totiž připsal tu devítku...“

Paní volá na sousedku: *„Dobrý den, tak jak se vám včera vydařila ta bramborová kaše ze sáčku?“*
„Výborně, manžel s ní slepil dva hrnce a dnes se chystá opravit vázu.“

Na jedné oslavě vyzvali chlapy, aby se přitulili k někomu, kdo je v životě udělal šťastným. Chudáka výčepního skoro umačkali.

Maminka přijde domů a zeptá se Pepíčka: *„Pepíčku, proč jíš ty peníze?“*
„Vždyť jsi mi je dala na oběd.“

PRIPRAVUJEME

